

Сараєво, дня 26/II 1904

Високоповажаний Пане !

Хотей цілком не знакомий, осьмілюсь за порадою Вп. Пана надсовітника Струтинського /із Сараєва/ удати ся до Вас Високоповажаний Пане з слідуучою просьбою:

Думаю, що з долученого відпису листу до міністерства достаточо довідаєтесь, яка правдивої причини задля браку доказів навести не можу. Ми мешкали на стації Доляц з тим "Keizhauszlieferant Kliespica" лише через сїни. — Про минувшину жінки Кліспіса говорять дуже непохвально. Крім того служила она у якогось визначного пана, через котрого таку має тепер протекцію, що всьо може зробити що хоче, — хто лише еї раз-ураз комплімента не струже: "küsst die Hand, gnädige Frau". Крім того радаби, аби ю всі обслуговали: а що мові жінка чуєчись морально висшов від неї, як могла лише здалека від неї трималась / поводиталась дуже делікатно з нею але не яко еї служниця лише яко еї рівна/, стала пробувати мене з жінков порівнити, розумієсь індіректно. Однак то їй не удавалось, бо ми обоє дуже кули тримались. Як то майже по цілім світі на стаціях дієсь — обрала она свого мужа за орудіє аби мене вивризти і той сповнив еї волю бо став мене страшно сиковати. А що ми оба були "Druferbeamten" тож мене то дуже боліло. Він їздив 2 чи 3 рази до Дирекції і так видно мене очернив що Дирекция не тільки що не дала менї за так страшну обиду чести жадної сатисфакції аа навпаки силоміць впирає в мене що я ему чипно грозив! Окінчене лайдацтво! Він скочив до мене з кулаками щоби мене побити і за то що я ся не дав спокійно обтовчи а заслонив ся кріслом, дирекция виповідає менї службу! Чиж не ясна протекция?! Чиж не страшна кривда!?

"Landesregierung", видячи мою кривду, аби не зблямовати дирекцію наказала виплатити мені "einen entferruhenden Befrag" аби я міг виїхати з Боснії. Дирекція впасичковала 200 К "als gnadenweise Abfertigung". Я написав просьбу до Їго Ексцеленції міністра барона Вуріяна, котру він дня 8.с.м. мусів стримати разом з долученими приложниками. - Як то буває, такий акт може там у міністерстві лежати і пів року а ту я вже в довгах а з тої сотки вже ані 40 зр. нема, бо тут жите дуже а дуже дороге.

Високоповажаний Пане Добродію! Прошу представити собі мое гірке положене, тим пркрійше що ніяк посади знайти не можу. Тож удаюсь до Вас Високоповажаний Пане з тов укліннов просьбов, щобисьте зволили ласкаво як другим так і мені порадити свою помічну руку і постаратись у міністра /барона Вуріяна/ аби моя просьба зістала як найскорше полагоджена і щоби я сейчас зістав назад прийтий яко канцелїста при колїї.-

Вп. Пан надсовітник Струтинський упевнили мене, що Ви многим людям допомогти, тож я бїльше як певний, що Ви і мені не відмовите своєї помочи а я буду старатись, оказатись гідним Вашої ласки

З глибоким поважанем

Лев Посацки